

דברי הכפר

**"המועדים חלפו והחורף הגיע,
אפס לא ברעש ולא בסופה,
לא אכזר הוא ובעל-חמה לעיניים,
והוא רחום, מתרצה ומתפייס
לארץ ולדורים עליה, באור פניו."**

מנדלי מוכר ספרים, סופר

גיליון מס. 2747 * כ"ד חשוון תשפ"ג * 18 נובמבר 2022

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרק sachlav@outlook.com

קהילה יקרה

עברו חלפו להם כמה חודשים מאז הגעתי לכאן, לקיבוץ כפר הנשיא. קיבלתי "שולחן" עמוס כל טוב

תהליכים שטרם החלו או כאלו שהיו בשיאם, אין ספור נושאים לטיפול בהווה ובעתיד, בקשות לרוב של חברים ותושבים ועוד.

שמתי לעצמי (תוך כדי למידה) מטרות רבות, אבל שתיים מהן מרכזיות וחשובות לי כרגע יותר מכל;

א. להכיר את הקיבוץ ותרבותו ואת כל חבריו – בלי זה לא ניתן בעיני להיות מנהלת קהילה. קיבוץ כפר הנשיא לא קיבוץ קטן כלל... יש בו שלל חברים מגדול לקטן, כל אחד יחיד ומיוחד (את זה למדתי מהר) חשוב לי לפגוש ולהיפגש, ואני משקיעה בזה זמן. לכן אנצל את הבמה הזו להזמין אתכם לפנות, גם אם יקח זמן, אני כאן ואנחנו ניפגש.

ב. ללמוד – אני מאמינה ביכולת לעשות ואם צריך אז לשנות (כמעט שום דבר אינו גזירה משמים) הרבה תלוי בנו ובבחירות שנעשה, כדי שנוכל יחד לעשות ולקדם אני צריכה זמן ללמוד, מה נעשה בעבר, את הנהלים (אם יש כאלו), לקרא לא מעט תקנונים והסכמים, ללמוד נושאים שחלקם חדשים לי ואת חלקם אני מכירה אחרת מהמקומות הקודמים בהם עבדתי, כל זה דרוש זמן וסבלנות (אני מזכירה זאת גם לעצמי כל יום)

ובכל זאת אני כאן כבר מספר חודשים, עובדת עם צוות מנהלים, מוכשר ומחוייב לעשות את עבודתו, במקצועיות ורצינות ובהשקעה מרובה

*הקמנו הנהלה פעילה בה חברות כל מנהלות אגפי הקהילה (איילת, עירית, ריטה, ענבר, גבי, אירנה, ניצן ואנוכי) הצוות לומד לעבוד יחד, אנו מעלות נושאים בהם נדרשת חשיבה משותפת ובעיקר נבנה יחד תוכניות עבודה שמדברות האחת עם השניה ויקדמו את הקהילה והקיבוץ במגוון נושאים

*ישבתי עם ועדות שונות הפעילות כאן במגוון תחומים, ואני לומדת להכיר את עבודתן.

*נפגשתי עם חברים להכרות אישית וכבר לומדת לעומקם תהליכים שונים ומגוונים.

*נפגשנו ריטה ואני עם נציגי ההרחבה בנושאים שונים ואנחנו נמשיך במפגשים קבועים כדי שנהיה בהידברות שותפת לפתרון האתגרים

*הועד המקומי נכנס לשיגרה ופגישותיו נקבעו לימי שני (הראשון בכל חודש), אנו מקפידים על המפגשים וכולי תקווה שהועד יהיה פעיל ומשמעותי

בנוסף כבר הספקתי לפגוש אתכם הקהילה בהרמת כוסית לראש השנה, ובחג שהתקיים בברכה, הייתי גם בערב החלפת בגדים מקסים ושמחתי לפגוש פנים מוכרות וחדשות.

דברים טובים קורים אצלנו ללא הפסקה, וכן יש גם מלא מה לעשות כדי לשפר ולקדם.

נותר לי רק לאחל לנו, שתהא לנו הסבלנות והסובלנות ושמנשיך לעשות, ולשפר.

הצלחה גדולה ליוסי ולחברי ההנהלה הנבחרים ותודה לאלו היוצאים שתרמו שעות מזמנם לטובת הקיבוץ והקהילה.

תמר קולר

**במזל טוב
בן נולד
לירדן פרנק וגל כהן
נכד לאילנה ורפי פרנק, נין לשולמית ולג'וני פרנק
רוב נחת בריאות ושמחה
לכל המשפחה המורחבת**

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

● פתיחת תערוכה

לרגל יום ההולדת ה-140 של ראש פינה, מתקיימים במושבה אירועים שונים. בין השאר, מארכת "האכסניה", שהיא בית ליוצרים מקומיים, תערוכות של אמנים מראש פינה. ביום שישי 18.11 בשעה 12.00 תפתח במקום תערוכה של שני אמנים ראש-פינתיים, שיש להם קשר לכפר הנשיא. האמן האחד מוכר לנו היטב, זהו אסף סולומון שהצילומים שלו מהגובה מראים נופים כמעט שיגרתיים מזווית לא שגרתית, ובכך יוצרים אפקט אמנותי מיוחד.

האמן השני, מוכר קצת פחות כאמן, הוא גרונר בנבנישתי, שהתגורר כמה שנים בכפר הנשיא עם אשתו וילדיו, וכאשר פרש לגמלאות, החליף את כאבי הראש של הניהול בתענוגות של הצילום, והוא מצלם בטבע, ומצליח ל"צוד" במצלמתו ציפורים יפהפיות.

וכך, שתי ציפורים (צלם מעופף, וצלם של ציפורים) יציגו תערוכה משותפת ב"אכסניה" ברחוב החלוצים 5 בראש פינה (עולים בכביש המרוצף אבנים, עוברים את "פינה בראש", ומיעים). ביום שישי 18.11 בשעה 12.00.

האכסניה מציגה:

תערוכת צילום - ממעוף הציפור...

גרונר בנבנישתי | אסף סולומון

18/11-18/12/2022

פתיחת חגיגית

יום שישי | 18/11/22

שעה: 12:00

הגלריה תהיה פתוחה בימי

שישי ושבט מ 10:00-14:00

ובתאום טלפוני:

גרונר 050-6407377

אסף 052-3860459

רעיה 054-4615906

כולם מוזמנים!

מועצה מקומית
ראש פינה

האכסניה
אנשים יוצרים

• אסיפה משודרת

אינני יודעת כמה מקוראי דברי הכפר זוכרים, שפעם האסיפות התנהלו במועדון ובחדר האוכל, ומי שרצה להשתתף היה צריך להטריח את עצמו ולהגיע באופן פיזי למקום. רק מי שנכח במקום יכול היה לשמוע, להשמיע ולהצביע. בימים ההם, דרוש היה קוורום (כלומר, נוכחות של 40 חברים בפתיחת האסיפה) ואם לא היה קוורום, האסיפה התפזרה.

אחר כך הנהגנו שההצבעות עוברות לקלפי, ואינן מתקיימות במהלך האסיפה, אבל, על מנת לשתף את מירב החברים, הנהגנו את הצילום במצלמת וידאו ושידור לבתים. כתוצאה מכך כבר לא היה צורך בקוורום, והגענו למצב שבאסיפה הכללית במועדון נכחו היו"ר, המזכיר/מנהל הקהילה/מרכז המשק/המנכ"ל.

אבל, מי שרצה לדבר באסיפה, היה חייב להיות נוכח במקום, ולעמוד מול המצלמה על מנת שגם יראה וגם ישמע.

שלוש השנים מאז פרוץ הקורונה שינו שינוי רדיקלי את האסיפה ואת המפגשים של שיתוף ציבור. מצד אחד, היינו מנועים מהתכנסות במקום אחד. מצד שני הטכנולוגיה הביאה לנו את הזום, שמאפשר לחלק מהאנשים להיות בבית ולחלק להיות במועדון. לאחרונה קיימנו בזום גם "שיתוף ציבור" וגם אסיפה. באירוע הראשון הייתי במועדון, ובשני – בבית. אני לא יודעת איך אתם חוויתם את המפגשים האלה. אני יצאתי מאד מתוסכלת בשניהם, ובאסיפה, פשוט כיביתי את המחשב.

חשבתי שצריך למצוא דרכים לשפר את ההתנהלות הזאת, ולשתף בכך את אנשי המקצוע הטכנולוגיים והאירגוניים שבקרבתנו. ואני עדיין מקווה שניתן יהיה לשלב את הטכנולוגיה של הזום עם ההליך הניהולי של קבלת אינפורמציה וקבלת החלטות.

הערב שוחחתי עם ידידה שיש לה לא מעט ידע בנושא. מסתבר שבג'וינט ישראל ערכו מחקר, ואספו מידע מאירגונים רבים אשר עברו למודלים היברידיים,

שבהם משלבים נוכחות של כמה אנשים במשרד עם עוד כמה אנשים שנמצאים מול המחשב בבית. תוצאות המחקרים מראות שהמודל הזה איננו יעיל. או שכולם בישיבה, או שכולם בזום.

אני חושבת שעלינו לקיים מהלך של חשיבה הן על התהליך האירגוני, אשר נמצא בלב הדמוקרטיה שלנו, והן על השילוב של הטכנולוגיה.
יש לנו עכשיו הנהלה חדשה. מה דעתכם לעשות את המאמצים הנדרשים לקיום דיונים פוריים ומשמעותיים בקרבנו.

מקווה מאד שבשבוע הבא נקרא תגובות כאן בדברי הכפר.

או

שבת שלום

תמר וולפין

תודה !

ברצוננו להודות לכל בית כפר הנשיא שליוו אותנו את אבא בדרכו האחרונה. בתקופת השבעה אצל אמא בבית הצפתם אותנו באהבה ומטעמים מכל טוב ושיתפנו זיכרונות מהתקופות הטובות ונעזרנו בכם לרגע קט להתגבר על הכאב והעצב שאנחנו חווים.

תודה אישית לרפי פרנק שהוביל את הטקס המכובד בהלוויה והמשך ההספדים במועדון החברים. מודים גם למורדי והצוות שדאג לטיפוח בית הקברות בשעות המוקדמות של הבוקר שקדם להלוויה.

תודה מיוחדת לרחלי ומעיין שאירגנו את הכיבוד והאירוח במועדון החברים.

מודים לכל אלו שבאו, התקשרו וסימסו הודעות ניחומים בלי הפסק לכל משפחתנו.

תודה מכל הלב

נעמי, דני, רונן ועידית

רות סוף!

פעם זה היה פשוט ולכן גם הרבה יותר מרוב. רות המואביה הצטרפה אל עם ישראל בכמה משפטים מכוננים של אחוה אנושית: ותאמר רות לנעמי אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמך עמי ואלהיה אלהי.

הבקר חשבת לי עצמי בחלחלה מה היה קורה אלו היתה רות המואביה מבקשת להצטרף היום לעם ישראל, בימי שלט ממשלת הגזע היהודי. ממשלת ימין מלא מלא.

אולי הייתי מציע לה לא לחשב על זה בכלל. הייתי מזהיר אותה בקשר שלא תנסה להצטרף. הייתי אומר לה בכאב לב גדול: רות לא כדאי, את עלולה להיות מקרצת סרטן בגוף האמה. עוד תמצאי עצמך לכודה בדירה נעולה בוערת באש. ובסוף יום עבודה מפרך תלכדי בכף ידה הקשה של משטרת ההגירה ותעברי עם הקציר היומי של מהגרי עבודה לא חקיים אל הגרן, מתקן כליאה חלולות. לאחר מכן תגרשי בבשת פנים למדינה שלישית.

רות איך אני נשמע עבר

רות איך אני נשמע עבר

רות האם שומעת?

עמי לא עמך. אלהיה לא

אלהי.

לכי מכאן לכל הרוחות.

רות סוף!

הכהן הגדול

1. היום מלאו שש שנים ללכתו מאיתנו של הכהן הגדול של השירה. בסוף שנות השישים חבר טוב עשה לי טובה והשמיע לי לראשונה קלטת שירים של זמר לא מוכר .

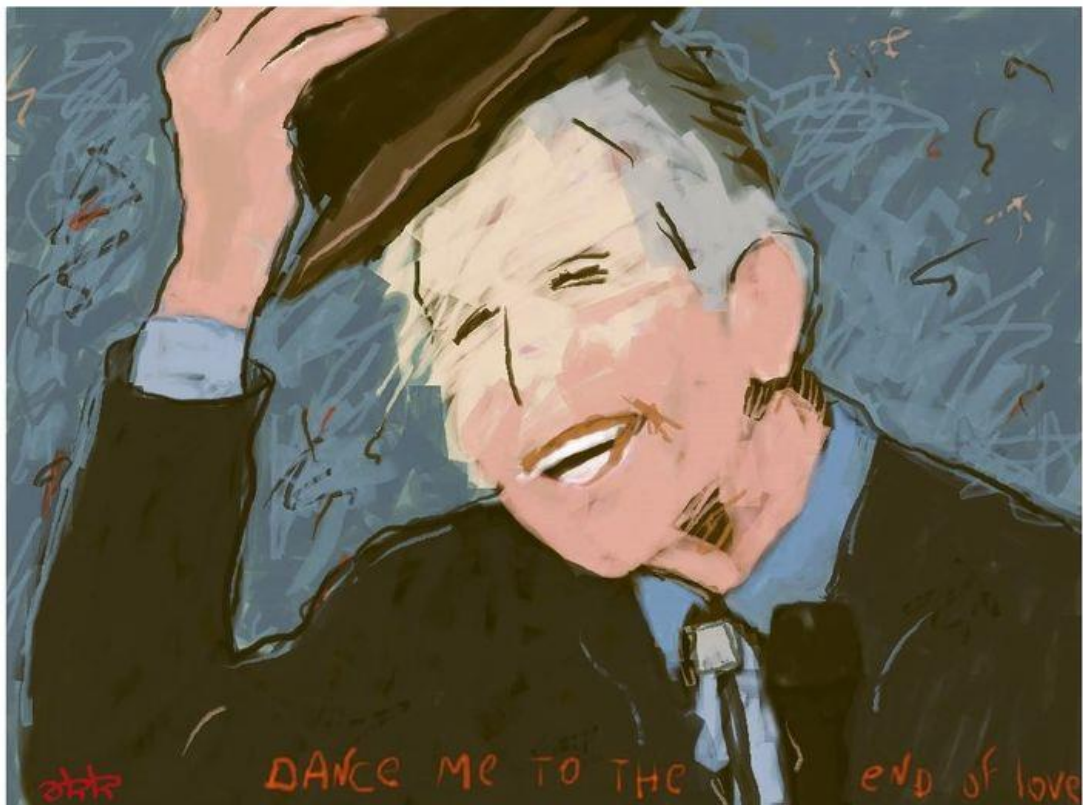
2. התאהבתי לאט. בתחילה השירים נשמע לי מונוטוניים וחוזרים על עצמם. אבל זה היה רק בגלל הגלולה הכחולה. עברו יומיים עד שהתברר לי כמה עמוקים השירים שהוא כותב ושר. לא יכולתי להפסיק להקשיב. הייתי מרותק לכהן הגדול.

3. מאז אני ולאונרד לא נפרדנו. עד שלפני שש שנים עלה על מרכבת הכאב והאהבה של יחזקאל שעל נהר כבר. נפתחו לו השמים והוא ראה מראות אלוהים. ומאז הוא עדיין לא חזר.

4. הערה אחרונה: העולם היה יכול להראות אחרת וצודק הרבה יותר, אילו היה מקבל את פרס נובל לשירה במקום בוב צימרמן. אחרת לגמרי.

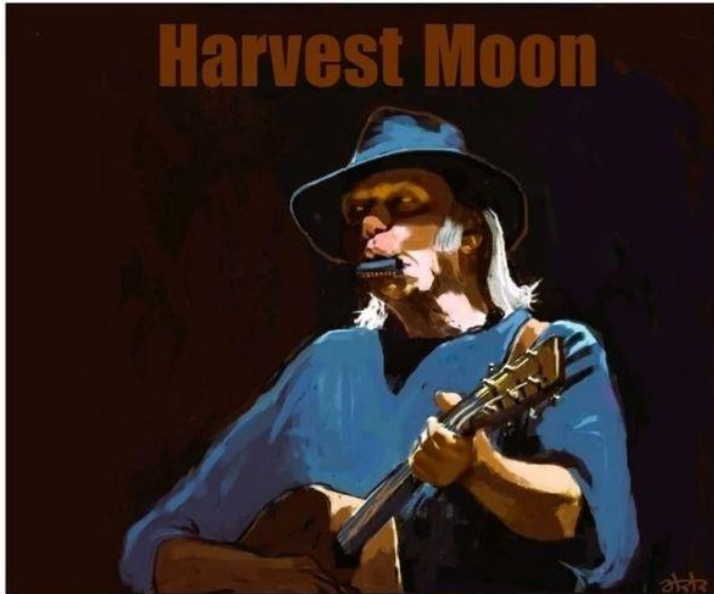
Dance Me to the End Of Love

<https://www.youtube.com/watch?v=YNoBpDoQ00g...>

ירח קציר | Harvest Moon | ניל יאנג

1. בעוד שנתניהו ממשיך לזמום את ממשלת הבלהות שלו, אני מבקש להמשיך בחגיגות יום ההולדת של ניל יאנג שהתרחש השבוע. יתכן שתיראו בכך סוג של אסקפיזם לפלפי שמאלני, אבל להגנתי אטען שניל יאנג שווה את זה גם בימים נורמליים של שיגרה. או של קציר. מה שתמצאו.

2. ירח קציר הוא אלבום האולפן ה-19 של המוזיקאי הקנדי ועם זאת גם המאוד אמריקאי ניל יאנג, שיצא לאור ב-2 בנובמבר 1992. רבים מנגני הליווי שלו הופיעו גם באלבומו של יאנג Harvest שראה אור בשנת 1972.

3. זהו שיר מלא ניחוח חציר, ואפשר לשמוע קוצרים חוגגים בהילולה גדולה בלילה תחת ירח הקציר. לפעמים אני מדמיין שניל יאנג כתב אותו אחרי שקרא את מגילת רות. ובהחלט אפשר ומותר גם לראות את בועז שר אותו לרות המואביה בלילה בבית לחם בגורן תחת ירח הקציר.

4. פאק כואב לי בשיניים מרוב שזה רומנטי!

5. ירח קציר | Harvest Moon | ניל יאנג

<https://www.youtube.com/watch?v=n2MtEsrcTTs>

לטובת המתקשים באנגלית תרגמתי את השיר

התקרבִי מֵעַט
הקְשִׁיבִי לְמָה שֶׁיֵּשׁ לִי לִזְמֹר,
כְּמוֹ יְלָדִים יֹשְׁבִים יְכַלְנוּ
לְחַלֵּם בְּדִיוֹק אֶת הַלֵּילָה הַזֶּה

אֲבָל יָרֵחַ מְלֹא זֶרֶחַ מַעְלֵינוּ
בּוֹאֵי נִלְךָ לְרִקְדָּה לְאוֹרֹו

אֲנִיחֵנוּ יוֹדְעִים אִיפֹה הַמוֹזִיקָה מִתְנַגֶּנֶת
בּוֹאִי נִצָּא וְנַחֲשׁ אֶת הַלִּילָה

כִּי עוֹדֵנִי מֵאֵהָב בָּךְ
וְאֲנִי רוֹצֶה לִּרְאוֹת אוֹתְךָ רוֹקֶדֶת שׁוֹב
לְאוֹרוֹ שֶׁל יָרֵם הַקָּצִיר הַזֶּה

מִשׁוֹם שְׁעוֹדֵי מֵאֵהָב בָּךְ
אֲנִי נִזְכָּר אִיךָ כְּשֶׁעוֹד הֵיִינוּ זָרִים
הַתְּבוֹנְנִתִי בָּךְ מֵרַחוּק
וְאֵהָבִתִּי אוֹתְךָ בְּכָל לֵבִי

אָבֵל עֲכָשׁוּ כָּכָר נִהְיָה מֵאַחֵר
וּמִבְעַד לְאֵהָבִתְנוּ
אֲנִי רוֹצֶה אִיךָ אֹר הַיָּרֵם זֹרֵם בְּעֵינֶךָ
עַד שֶׁאֲנִי רוֹצֶה לְחַגֵּג,
וְהַיָּרֵם עֹלָה גְבוּהָ גְבוּהָ
כִּי אֲנִי עֵדִין מֵאֵהָב בָּךְ

אֲנִי רוֹצֶה לִּרְאוֹת אוֹתְךָ רוֹקֶדֶת שׁוֹב
כִּי עוֹדֵנִי מֵאֵהָב בָּךְ
תַּחַת אוֹרוֹ שֶׁל יָרֵם הַקָּצִיר הַזֶּה

פינת הקריקטורה השבועית: השר לביטחון פנים

יהדות ודמוקרטיה / ליאור זקובסקי

השבוע ארצה לדבר על נושא שאני וחלק מחבריי למכינה עברנו הכשרה לגביו, שבוע שמסכם באופן די טוב את המחלוקת הגדולה של החברה הישראלית וקורעת אותה לשתיים.

ואני מדבר כמובן על שבוע יהודית ודמוקרטית, אז מה זה בעצם אומר? מי יותר חשוב יהדות או דמוקרטיה? האם ניתן בכלל למצוא את העמק השווה?

אז ראשית נפתח בימין ושמאל, הרי שככה מחולקת הפוליטיקה בישראל. הימין-מזוהה יותר עם ערכי היהדות והשמאל-עם ערכי הדמוקרטיה אך הלואי וזה היה פשוט, הימין והשמאל רחוקים שנות אור מלהסכים ולהגיע להבנות. מדינת ישראל קרועה והיא נתונה למשבר זהות. איבדנו צלם אנוש, המלחמות שאנו מנהלים בנינו לבין עצמנו משסעים את החברה ואם לא נעשה משהו נוביל את עצמנו אל הסוף.

אנחנו קוברים לעצמנו בור בעזרת שנאת חנם ומלחמות מיותרות, כל אחד צודק וכל אחד לא מוכן להקשיב לאחר.

כחניך מכינה אני מרגיש אחריות, אני מרגיש שאני וחבריי הם חברה מתוקנת, אנחנו דור העתיד ואנחנו צריכים להיות התרופה למכה הזאת ולהאבק למען עתידה של מדינת ישראל כבר מעכשיו ולכן השבוע הזה היה כל כך חשוב.

במסגרת ההכשרה נתקלנו בהרצאות של מיעוטים בחברה למשל אישה דרוזית, דתי לשעבר שיצא מהארון ואישה חרדית.

היה מאוד מעניין לפגוש בדמויות שאתה לא פוגש בהם ביום שלך ולהחשף לפרספקטיבות מגוונות שאפילו לא העזת לחשוב עליהם. אני נורא התחברתי לאישה הדרוזית שדיברה כמיטב הציוניים וכאב לי כשדיברה איתנו על חוק הלאום (שמעגן בחוק-יסוד את זהותה של מדינת ישראל כמדינת הלאום של העם היהודי, ומוסיף סדרת הוראות העוסקות במאפייניה היסודיים של המדינה כמדינה יהודית). מראייתה החוק הופך אותה לאזרחית סוג ב, ללא כל הצדקה וסיבה.

מאוד כואב לראות שמדינת ישראל דואגת בעיקר לחזק ומזניחה את האזרח הקטן, אזרח שלא זוכה להשמיע את קולו אף על פי שיש לו את הכי הרבה

סיבות להשמיע כפי שאמר מאיר אריאל "אדם צועק את שחסר לו" ומדבריהם של אותם מרצים ניתן להסיק שהמדינה מתעלמת מהצעקות האלו.

כשהמרצה ההומו דיבר על הבחירות ואמר בפרצוף שבור שבבחירות האלו הוא אינו עומד להצביע אני חשתי את התסכול וליבי יצא אליו כיוון שכמוהו יש עוד רבים, רבים שמתוסכלים מהמדינה והמענה שהיא נותנת להם.

אני חושב שאת השבוע אצליח לסכם במשפט אחד של תומס הובס: "תכליתה של הקהילה- בטחונו של היחיד" מנקודת המבט שלי אני חושב שהרוב צריך להיות עירני לכוח שלו ולחשוש מאוד מפגיעה בפרט. מדינת ישראל צריכה לדאוג לכל תושביה ולייצג את כל מי שנמצא תחת גבולותיה, החל מיהודים ועד לדרוזים דרך הומואים וחרדים. בסופו של דבר כולנו אחים וזו המדינה של כולנו.

אני יוצא מהשבוע בתחושות מעורבות אך עם נטייה לתת משקל רב יותר ליהדות. הרי שמדינת ישראל היא המקום היחיד שיש לנו, העם היהודי בעולם ואנחנו צריכים לשמור על מדינת ישראל יהודית עם אופי יהודי שדוגלת בדמוקרטיה. אחרי כל כך הרבה שנות גלות אנחנו בבית, אנחנו רק צריכים לשמור שהבית שלנו ימשיך להתקיים ולייצב את בסיסו בעזרת אהבת חינו ואחדות יהודית על אף המחלוקות.

את הקרדיט להכשרה של שבוע זה ניתן לישי רון שעשה זאת בצורה פנומנלית.

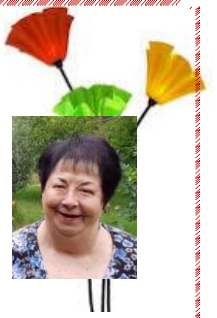
חניך מכינה 2022 - ליאור זקובסקי

18.11	אמיר שפיר
	פלא נויפלד
19.11	יפעת ויסבקר
	דניאל שמואלי
20.11	עדנה עתי
	אנדריי ברגר
	נופר מלינה
	רומי פלמה
22.11	מאיר ריינס
	רותי גדליזון
	דורון בולדווין
24.11	רחל פלינק ג'קסון
	עומר נוי
	ענבל פרנק
	נועה דהן

משולחן העורכת / שושנה שרקי

חוכמת האווזים

מהי עבודת צוות אמיתית? איך נוכל לתמוך זה בזה ברגעים הקשים? כדי לענות על שאלות אלה נכונה לא צריך אף אדם. זהו סיפורם של אווזי הבר הנוודים כל עונה ממקום אחד למשנהו. במסע הקשה שעליהם לצלוח כדי לשרוד, הם לעולם לא מוותרים זה על זה ותמיד נשארים יחד. נראה שיש כמה דברים חשובים מאוד שהאנושות יכולה ללמוד מאווזי הבר.

האם תהית פעם מדוע האווזים נודדים במבנה בצורת V? כמו לרוב צורות ההתנהגות של בעלי החיים, לאלוהים הייתה סיבה טובה לכלול את זו באינסטינקטים שלהם.

שכל אחת מהציפורים מנפנפת בכנפיה זה גורם להתרוממות הציפור שמאחוריה.

בצורת V כל המבנה מוסיף לטווח התעופה שלו לפחות 71% יותר ממה שכל אחת מהציפורים יכלה לעוף לבד.

וחוזר מהר למבנה.

בכל פעם שאווז יוצא מהמבנה הוא מרגיש לפתע את המשיכה וההתנגדות לניסיון לעוף לבד.

אנשים שחולקים כיוון משותף ותחושת קהילה יכולים ללכת לעבר יעדם מהר יותר ובקלות רבה יותר מאלו המנסים ללכת לבד. כמו אווזים.

כאשר האווז הנמצא בראש המבנה מתעייף, הוא עובר לתוך המבנה ואווז אחר עובר לראש המבנה. אם אנשים היו משתמשים בהיגיון לפחות כמו האווזים הם היו מגיעים למסקנה שבסופו של דבר ההצלחה שלהם, תלויה בעבודתם כצוות, כשהם לוקחים תורות בעשיית המשימות הקשות וחולקים את המנהיגות.

אווזים הנמצאים בסוף המבנה צווחים וקוראים בקול כדי לעודד את אלו בחזית להגביר את מהירותם. חשוב לקדם את "קריאות העידוד מאחור". ובכן, אחרת זה רק - צווחות.

הם נשארים עם חבר הלהקה שאינו בריא עד אשר הוא מסוגל לעוף שוב או עד שהוא מת.

כאשר אווז נעשה חולה או נפצע שני אווזים אחרים עוזבים את המבנה ומלווים אותו למטה כדי לעזור לו ולספק לו הגנה.

לאחר מכן הם מנסים להתלוות ללהקה אחרת שעוברת בדרכם או מנסים להדביק את הלהקה שלהם.

לו היינו כה מוכנים להקריב, כך שנהייה ראויים לכאלה חברים בעת מצוקה.

(מחבר לא ידוע)

